

Nr 628.

Av herr **Arne**mark m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 53, angående avlöningsanslag till pensionsstyrelsen för budgetåret 1936/1937.

I det utdrag ur statsrådsprotokollet, som bifogats Kungl. Maj:ts proposition nr 53 till årets riksdag angående avlöningsanslag till pensionsstyrelsen för budgetåret 1936/1937, har föredragande departementschefen i fråga om placering i lönegrad av de befattningshavare å pensionsstyrelsens gransknings- och besvärbyrå, som benämnas »sekreterare och biträdande ledamot», bland annat anfört följande (sid. 28): »För egen del vill jag till undanröjande av allt missförstånd beträffande ifrågavarande tjänstemäns arbetsuppgifter påpeka, att dessa icke kunna jämföras med vanligt revisionsarbete. En var av dessa tjänstemän skall i det vida övervägande antalet fall hava att på egen hand besluta, huruvida och efter vilka grunder tilläggspension (invalidunderstöd) skall utgå till den sökande. Endast då det gäller besvär- och återförvisningsärenden föreskriver lagen, att två skola deltaga i beslutet. Härtill kommer, att pensionsstyrelsen — det vill alltså säga den eller de å dess vägnar beslutande tjänstemännen — praktiskt taget är sista instans i ärendet. Överklagande får nämligen endast ske av justitiekanslern och efter dennes medgivande av kommun, pensionsnämndsordförande och styrelsens ombud. Icke heller lär det vara möjligt att alltefter ärendenas enklare eller mera invecklade beskaffenhet anförtro handläggningen åt olika kvalificerade tjänstemän. En dylik uppdelning av ärendena låter sig ej göra utan en så gott som fullständig genomgång av dem och skulle alltså leda till dubbelarbete och tidsutdräkt vid ärendenas prövning. Just med hänsyn till arbetsuppgifternas beskaffenhet borde följaktligen för dem avses tjänstemän i lägst lönegraden B 26.»

Emellertid har departementschefen »i betraktande av de anordningar, som vid andra nyorganisationer träffats i motsvarande avseende» förordat att »de för ändamålet avsedda befattningarna fördelas på lönegraderna B 26 och B 24».

Det torde emellertid här icke vara fråga om nyorganisation i egentlig mening utan om en omorganisation, vars verkningar man efter 20-årig erfarenhet bör kunna fullt bedöma. Mycket starka skäl tala för att organisationen, som ju är avsedd att vara icke ett provisorium utan av bestående karaktär, genomföres i enlighet med vad departementschefen i sitt första uttalande här ovan angivit samt av pensionsförsäkringskommittén och pensionsstyrelsen föreslagits såsom det *principiellt* riktiga med hänsyn till arbetsuppgifternas beskaffenhet.

Detta skulle innebära, att i stället för 5 i lönegraden B 24 föreslagna befattningar skulle inrättas ett motsvarande antal befattningar i lönegraden B 26.

Den därmed förenade merkostnaden, bortsett från vikariatsersättningar och dyrtidstillägg, torde stanna vid cirka 4,800 kronor om året.

Var och en av ifrågavarande ledamöter har, såsom pensionsstyrelsen i skrivelse till departementschefen den 26/11 1935 anfört, att varje år fatta beslut om tilläggspensioner — i regel utan någon som helst direkt kontroll — att utgå av allmänna medel till ett kapitalvärde av omkring 10 miljoner kronor. Därav torde framgå den stora betydelsen både för samhället och för den enskilde av ett riktigt utförande av ifrågavarande arbete.

Det bör vara uppenbart att arbetet kommer att förlora på att utföras av tjänstemän, bland vilka många, med stöd av den mening som uttalats av departementschefen själv, måste anse sig ogynnsammare placerade än skäligt är.

Därtill kommer att genomförandet av propositionens förslag skulle för de flesta av ifrågavarande tjänstemän, som i 10—20 års tid oavbrutet varit förordnade såsom ledamöter samt utfört det därmed förbundna betungande och ansvarsfulla arbetet, medföra en betydande *minskning* i löneförmåner beroende på att nu utgående ledamotsersättning beräknad efter B 30 skall bortfalla, vilket icke kompenseras av uppflyttning i B 24.

Det måste allvarligt ifrågasättas om det är med statens intresse förenligt att för ernående av så jämförelsevis ringa besparing, varom här kan vara fråga, göra ifrågasatt uppdelning, då med densamma äro förenade sådana obilligheter som här ovan berörts.

Då sakliga och principiella skäl ävensom hänsynen till rättvisa och billighet tala för att samtliga här ifrågavarande befattningshavare placeras i lönegrad B 26, hemställes, att riksdagen måtte besluta,

att de fem »sekreterare och biträdande ledamöter» å pensionsstyrelsens gransknings- och besvärbyrå, som enligt propositionen föreslagits placeras i lönegrad B 24, i stället uppföras i lönegrad B 26.

Stockholm den 11 februari 1936.

G. Arnemark.

Carl Patric Ossbahr.

Åke Hassler.